

Manu Chao es camufla sota Atomik Pardalets

MÀSSICA. Manu Chao va decidir fer una sèrie de concerts clandestins amb una banda sota el nom d' "Atomik Pardalets". Si el que volia era passar desapercebut, no ho va aconseguir en absolut. Els "Atomik Pardalets" van exhaurir totes les entrades de la sala Stroika en el concert de diumenge 7 d'octubre.

Tot i que la sala Stroika estava plena del tot, el concert no va començar fins que va acabar el clàssic entre el Barça i el Madrid. S'havia deixat un temps prudencial i el retard va ser entès de forma general per l'expectació que havia creat el partit de futbol.

S'iniciava l'espectacle amb el baixista de la banda a l'escenari saludant al públic i començant a mostrar alguns dels efectes especials sonors habituals en els diferents treballs de Manu Chao. Un sons que s'anirien intercalant durant tot el concert. Fins a la sacietat. Fins i tot en moments de silenci entre cançó i cançó. Era necessari?

Un cop aparegut l'artista més famós dels "Atomik Pardalets" a l'escenari d'Stroika, el recital va començar amb un repertori totalment genuí dels concerts de Manu Chao. Primer amb el tema "Que pasó que pasó" a un ritme trepidant que es mantindria en gran part del concert. El públic gaudia de valent corejant gran part de les cançons i saltant a la pista.

Es fa difícil controlar totes les cançons que va interpretar la banda ja que moltes les va tocar de diferent forma, reinventant-les. D'altres les allargava i empalmava amb les següents sense parar i, en algun cas, després d'haver-ne marxat, es tornava a la cançó original.

Es podria dir que van sonar algunes de les peces més conegudes de Manu Chao com "Clandestino", "Me gustas tú" o "Bienvenido a Tijuana". Al concert també hi va haver episodis per recordar temes més antics de la seva antiga banda, Mano Negra, com "King of Bongo" o "King Kong five". No en va el bateria dels "Atomik Pardalets" havia format part dels desapareguts Mano Negra.

Manu Chao va mostrar un bon estat de forma física ja que va aguantar dues hores i mitja de concert amb grans passatges de temes ràpids. Després d'alguns bisos, el conjunt va fer una última part més acústica, amb temes com la "Rumba de Barcelona" o, fins i tot, una versió de la ranxera "Volver". Un dels Pardalets, que tocava l'acordió, va resultar ser un dels membres de la Troba Kung-Fu i va regalar al públic un tema cantat per ell.

Va ser el moment de les col·laboracions. Acte seguit va aparèixer un component de Chimango i van interpretar tots junts un tema a l'escenari. Manu Chao, va acabar la maratoniana festa amb la conegudíssima "Mala vida" que va deixar el públic força exhaust.

Va quedar clar que Chao és un veterà dels escenaris i sap com mostrar-s'hi. No va parlar massa, tan sols un petit record pel poble sahrauí i alguna reivindicació contra la policia i la repressió als carrers. Això sí, va demostrar que encara li queda molta corda, ja sigui com un Pardalet o com a Manu Chao.

Manu Chao durant el Concert Foto: Montse Bonet